ט: כל המנחות פרק ראשון מנחות

אותן שיריים אסורין באכילה. וא"ת כיון דאפשרי הכי הוא כאילו לא נשתייר כלום והיאך מקטיר קומץ עליהם הא בכל זמנים קא"ר יהושע דהיכא דלא נשתייר כלום לאין זורק [לח] הדם וי"ל כיון דילפינן מנחה מזבח תכא מזבח [לט] דכיון דלא אבדו הוי כאילו הן בעין ולריך לחלק בין זה לעצמו דכיון דאין זכח נפסל ע"י מקרבן אע"ג דשייריס נפסלין עבדינן ליה מזבח להקטיר קומץ עליהם: **אותן** שיריים מה הן **באכילה**. הוה מלי למיפשטה מהא דאמר משנפרקה נפרס לחמה הלחם פסול: **אין** מיעוט [מ] אחר מיעוט אלא **לרבות**. ואם תאמר ולשמוק מתרוייהו וכי הא דאיכא נוותא מלי לקבוקות בכל מיעוט אחר מיעוט [מא]: **על** בהן ידו הימנית כו'. כין דעבי כין דעשיר קא בעי דכיון דכתיב על דם האשם ועל מקוס דם האשם ממילא ידענן בשמן וה"ה דמלי למיבעי מתנון אחון ולפי שהתמיל לדרוש כף דמצורע קא מסיק על בהן מאי דרשא ניה כין דעבי כין דעשיר: על

מנחה מאי עבידתה אמר רב פפא מנחת נסכים ס"ד אמינא הואיל ובהדי זבח אתיא כי גופיה דזבח דמיא קמ"ל ומאן [מא] דפסל שאני הכא דאמר קרא [מב] יוהרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה המנחה עד [מג] דאיתא לכולה [מד]מנחה לא יקטיר ואידך מן המנחה [מה] מנחה שהיתה כבר (שלימה בשעת קמיצה יקטיר אע"ג דהשתא אינה שלימה) [מו] איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש [מז]עד שלא פרקה נפרס [מח] [מט][לחמה] הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין [נ] ואם משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין [נא] ואמר רבי אלעזר לא פריקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק ואע"פ שלא פירקה א"ל

מנחת מאי עבידתה אמר רב פפא מנחת נסכים ס"ד אמינא הואיל ובהדי זבח אתיא כי גופיה דזבח דמיא קמ"ל ומאן [מא] דפסל שאני הכא דאמר קרא [מב] יוהרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה המנחה עד [מג] דאיתא לכולה [מד]מנחה לא יקטיר ואידך מן המנחה [מה] מנחה שהיתה כבר (שלימה בשעת קמיצה יקטיר אע"ג דהשתא אינה שלימה) [מו] איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש [מז]עד שלא פרקה נפרס [מח] [מט][לחמה] הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין [נ] ואם משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין [נא] ואמר רבי אלעזר לא פריקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק ואע"פ שלא פירקה א"ל

הא מני רבי אליעזר היא א"ל אנא אמינא לך משנה שלימה ואמרת לי את רבי אליעזר [נב] אי ר' אליעזר מאי איריא נפרס אפי' שרוף ואבוד נמי מכשר אישתיק ואמאי שתק לימא ליה צבור שאני הואיל ואישתרי טומאה לגבייהו אישתרי נמי חסרות אמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת החסרון בבעל מום דמי ואין בעל מום בצבור: יתיב רב פפא וקאמר [נג] להא שמעתא א"ל רב יוסף [נד] בר שמעיה לרב פפא מי לא עסקינן [נה]דרבי יוחנן וריש לקיש במנחת העומר דציבור היא ופליגי אמר רב מלביו תנא חדא [נו]מסלתה שאם חסרה כל שהוא פסולה [נז]משמנה שאם [נח]חסרה כל שהוא ותניא אידך [נט] והנותרת מן המנחה פרט למנחה שחסרה היא ושחסר קומצה ושלא הקטיר מלבונתה כלום תרי קראי בחסרות למה לי לאו חד למנחה שחסרה קודם קמיצה וחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה ותיובתא דר' יוחנן בתרוייהו לא חד למנחה שחסרה קודם קמיצה דאי מביא מביתו וימלאנה אין ואי לא לא ואחד לשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה דאע"ג דמקטיר קומץ עליהן [נ]אותן שירים אסורים [נא] לאכילה דאיבעי' להו לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן אותן שירים מה הן באכילה אמר זעירי אמר קרא והנותרת [נב] ולא הנותרת מן הנותרת ורבי יצאי אמר [נג] מהמנחה מנחה שהיתה כבר: קמץ בשמאל [וכו']: מנא הני מילי אמר רבי זירא דאמר קרא [נד] ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה כף זה איני יודע מהו כשהוא אומר [נה]ולקח הכהן מלוג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית כאן מלאכת השמן שנאמר כף אינו אלא ימין והא מיבעי ליה לגופיה שמאלית אחרינא כתיב ואימא אין [נו]מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות שמאלית אחרינא כתיב כאן שמאלית ואין אחר שמאלית ואימא אדרבה מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית ארבעה שמאלית כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר אמר ליה ר' ירמיה לרבי זירא על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב [נז](בשמן דמצורע עשיר) למה לי דהא

דמתחילה היו כל השירים נותרות מן הקומץ וכשחסרו שירים היו הנותרים שירי שירים: **שיתיה כבר**. בשעת הקומץ היתה שלימה אע"פ שחסרה בין קמיצה להקטרה קרינא ביה והנותרת מן המנחה פליגא [נח] ר' יצחק מדזעירי. ל"א שהיתה כבר בשעת הקטרה והכי משמע והנותרת מן המנחה שהיתה שלימה כבר בשעה שעשו אלו שירים יאכלו אהרן וכניו אבל לא יאכלו אותם שירים שנעשו שירים ממנה חסירה והיינו דזעירי ומשמעות דורשין אל כף האהרן השמאלית כאן מלאכת הא כל מקום שנאמר כף אינו אלא ימין והא מיבעי ליה לגופיה שמאלית אחרינא כתיב ואימא אין [נט]מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות שמאלית אחרינא כתיב כאן שמאלית ואין אחר שמאלית ואימא אדרבה מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית ארבעה שמאלית כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר אמר ליה ר' ירמיה לרבי זירא על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב [נט](בשמן דמצורע עשיר) למה לי דהא

מנחה מאי עבידתה. מאי [מא] זריקה[מב] יש במנחה: **מנחת נסכים**. הבאים עם הזבח אם אחד חלב ואבשר של זבח ומנחה קיימת לא יזרוק הדם [מג] מן[מד] המנחה: **והריש הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה**. עד דאיתא לכולה [מה] [מו]קיימת ואי לא לא יקטיר (את אזכרתה): **שיתיה כבר**. שהיתה כבר שלימה בשעת הקומץ אע"ג דהשתא אינה שלימה יקטיר: [מז] **ומקטיר כזיכין**. אלמא[מח] שירים שחסרו בין (סילוק) קמיצה להקטרה מקטירים עליהן הקומץ: **ואמר ר"א כו'**. לא אילטריך אלא אילדי דתנא לעיל תנא הכא: **מנה שלימה**. סתם מנה: **מיסתרי מומאה לגבייהו**. דכתיב בתמיד (במדבר כח) כמועדו ומשמע אפילו בשבת [מט] וטומאה: **ואם אומרים**. מדלא שני הכי שמע מינה חסרון כבעל מום דמי ואין בעל מום שרי לצבור עפי מבמיד הלכך חסרון דבין קמיצה להקטרה לא הוי פסול בתמיד הוה פסול נמי בצבור הלכך אשמעינן: **להא שמעתא**. [נ]דאשתיף ולא שני ליה לצבור שאמר: **מי לא** [נא] **עסקינן**. [נב](דמשום) פלוגתא לעיל [נג] דכי נמי קאמר ר"ל אין מקטירין קומץ עליהם בשנתה לצבור נמי אמר כגון בזיכים דלחם הפנים: [נד]מלת כא] עשרון בני לוג שמן דאמר כפ' שתי מדות (לקמן פח.) למנחה ולוג שמן [נה] **(מן המנחה) והנותרת מן המנחה פרט לשחסרה היא**. דמנחה שלימה משמע: **ושחסר קומצה**. דשירי מנחה העשויה כהלכתה משמע וקומץ החסר נפקא לן בהקומץ רבה (לקמן דף מ.). דפסול מדכתיב מלא כב] קומצו תרי זימניי[נו]: **ושלא הקטיר מלבונתה כלום**. [נז] נפקא בהקומץ [רבה] (לקמן דף מ.). דהקטרת לבונה וקומץ [נח] (מעכבות זו את זו[נט]): **מלבונתה כלום**. אבל אם הקטיר קצת מלבונים השירים דלאמר לקמן בהאי פירקא (דף יב.). דאם חסרה [ס] בשעת הקטרה כשרה: **תרי קראי**. [סא] מקולת ומן המנחה אבל משמעה לא חסיב דהאי לגופיה אחא לקודם קמיצה אבל בסולת למה לי תרי קראי: [סב] **לקודם קמיצה**. אלא יביא מתוך כיסו ומילתא: [סג] **לשירים שחסרו**. דאין מקטירין קומץ עליהם: **אסורים באכילה**. דהאי קרא דמן המנחה לא משמעי אלא בשירים: [סד] **נותרת מן הנותרת**. [ס](כגון)

מנחה מאי עבידתה. מאי [מא] זריקה[מב] יש במנחה: **מנחת נסכים**. הבאים עם הזבח אם אחד חלב ואבשר של זבח ומנחה קיימת לא יזרוק הדם [מג] מן[מד] המנחה: **והריש הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה**. עד דאיתא לכולה [מה] [מו]קיימת ואי לא לא יקטיר (את אזכרתה): **שיתיה כבר**. שהיתה כבר שלימה בשעת הקומץ אע"ג דהשתא אינה שלימה יקטיר: [מז] **ומקטיר כזיכין**. אלמא[מח] שירים שחסרו בין (סילוק) קמיצה להקטרה מקטירים עליהן הקומץ: **ואמר ר"א כו'**. לא אילטריך אלא אילדי דתנא לעיל תנא הכא: **מנה שלימה**. סתם מנה: **מיסתרי טומאה לגבייהו**. דכתיב בתמיד (במדבר כח) כמועדו ומשמע אפילו בשבת [מט] וטומאה: **ואם אומרים**. מדלא שני הכי שמע מינה חסרון כבעל מום דמי ואין בעל מום שרי לצבור נמי הלכך חסרון דבין קמיצה להקטרה לא הוי פסול בתמיד הוה פסול נמי בצבור הלכך אשמעינן: **להא שמעתא**. [נ]דאשתיף ולא שני ליה לצבור שאמר: **מי לא** [נא] **עסקינן**. [נב](דמשום) פלוגתא לעיל [נג] דכי נמי קאמר ר"ל אין מקטירין קומץ עליהם בשנתה לצבור נמי אמר כגון בזיכים דלחם הפנים: [נד]מלת כא] עשרון בני לוג שמן דאמר כפ' שתי מדות (לקמן פח.) למנחה ולוג שמן [נה] **(מן המנחה) והנותרת מן המנחה פרט לשחסרה היא**. דמנחה שלימה משמע: **ושחסר קומצה**. דשירי מנחה העשויה כהלכתה משמע וקומץ החסר נפקא לן בהקומץ רבה (לקמן דף מ.). דפסול מדכתיב מלא כב] קומצו תרי זימניי[נו]: **ושלא הקטיר מלבונתה כלום**. [נז] נפקא בהקומץ [רבה] (לקמן דף מ.). דהקטרת לבונה וקומץ [נח] (מעכבות זו את זו[נט]): **מלבונתה כלום**. אבל אם הקטיר קצת מלבונים השירים דלאמר לקמן בהאי פירקא (דף יב.). דאם חסרה [ס] בשעת הקטרה כשרה: **תרי קראי**. [סא] מקולת ומן המנחה אבל משמעה לא חסיב דהאי לגופיה אחא לקודם קמיצה אבל בסולת למה לי תרי קראי: [סב] **לקודם קמיצה**. אלא יביא מתוך כיסו ומילתא: [סג] **לשירים שחסרו**. דאין מקטירין קומץ עליהם: **אסורים באכילה**. דהאי קרא דמן המנחה לא משמעי אלא בשירים: [סד] **נותרת מן הנותרת**. [ס](כגון)

מסורת הש"ס

[מא] ר"ל מנחה יקטיר ואי לא לא יקטיר. ל"ק. [מב] (ע"ל ח.). [מג] ל"ק. [מד] דפליגתא דר' יוחנן. ל"ק. [מה] (לקמן מט). [מו] (לקמן מט). [מז] ר"ל מנחה יקטיר ואי לא לא יקטיר (את אזכרתה). [מח] אלמא מינה דלא יקטיר אלא אזכרתה. [מט] אחר מיעוט דתמיד. [נ] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [נא] (לקמן מט). [נב] ר"ל דמשום פגול. [נג] ר"ל דאמר אמר רב פפא. [נד] (לקמן מט). [נה] (לקמן מט). [נו] (לקמן מט). [נז] (לקמן מט). [נח] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [נט] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [ס] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [סא] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [סב] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [סג] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה. [סד] ר"ל אין מקטיר אלא אזכרתה.

עין משפט נר מצוה

סג א מיי' פ"ז מהל' מחוסרי הלכה כ:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

[א] דאמר קרא מן המנחה עד דאיתה כו' והשאר נמחק; [ב] דאיתא לכולה מנחה דאידך והשאר נמחק). וא"ת מנ"ל דר"ל דאמר דר' יהושע דדרש הא קרא ופסיל במנחה הרי לר"א לא דרשי הכי ור' יהושע לא פליג עליה אלא בלא נשתייר כלום דה"נ משמע פשטא דמתניתין דקתני נמנא שריה כו' כמדת ר' יהושע פסולה משמע בסמדתו בזבחים דאמר אין כשר אין דם כו' ובנשתייר נזדה דר"ל דע"ב ע"ל דר"י יהודה אמר בנמנחת טעם זה דמן המנחה עד דאיתא לכולה מנחה אי לאו הכי אמאי פסול בנמנחות בשלמא בזבחים פסול דכתיב ושפיכת עולותיך הבשר הדם אם אין בשר אין דם מיהו איכא מקצת בשר ודאי ווריק את הדם אלא בנמנחות אמאי פסול כלל ולא ליפלגן מזבחים דמה לזבחים שכן מיני דמים ולא ודאי שמעא דדרי מקרא דמן המנחה וא"כ אין לחלק בין שנתייר ללא נשתייר אלא יש לי לפסול בהדרייהו. דר' יוחנן אמר דמן המנחה שהיתה כבר ואחרי ליפלגן מנחות מזבחים דמדין (זד) [זה] אין לחלקן דגלוי מילתא בעלמא הוא דגלי קרא בזבחים וה"ה לכל הקרבנים והכי משמע פשטא דמתני' דתנן כמדת ר"י פסולה משמע כמדתו בזבחים דמזבחים נמי לה ולר"ל לא לקשי דדוא' מנחות לא נסרגן דבחים כלל והא דקאמר כמדת ר"י היינו משום דאי לאו גלי לן דבחים אם אין בשר אין דם לא דרשינן מן המנחה למימר דר' איתא לכולה מנחה. תר"ת. המנחה שהיתה כבר איתיבה ר"י לר"ל והשאר נמחק; [ג] איתיבי' ר"י ור"ח ומאי פריך ר"י (דלמא) ר"ל לא ליף מילתא ממילתא וא"כ לא ליפלגן נחה מבזיכין דהא לעיל לא צ' לפסוק מהא דהכא אם לא ל' הא דקאמר ומנחה מנחה ליף ר"ל בשלמא לעיל אי לא דרי מילתא ממילתא ליכא סתרה מילתא דבלחם דגנים גופיה ליכא דרא דלא הוי לא סברא בעלמא ליפסול אחר מיצה כמו קדים וסברא נלמא לא סברי להו אבל לר"ל דייתי קרא לפסול במנחה אם אתא דקרא להכי אתא ע"כ ליף לחם הפנים ממנחות דיכא נדיש אזכרה אזכרה. ל דר"י הקשה מה אל מה אם איתא דר"ל לא ליף מילתא מילתא הוי משיב לו דלא ליף. ד"ח: [ד] נפרס לחמה: [ו] חיבה ם נמחק; [ז] דאמר ר' אלעזר. נזפה דמתני' ה"מ לאקשויי ר"ל אלא איידי דאייתי לעיל דקשויי ר"א אדר"א מייתי נמי נ"א. תר"ת. [ח] אליעזר היא א' אלא שמעתא. פ"ה להא דמר רב אדא בר אהבה זאת אומרת בר' רקשא להרים דס"מ שוט חסרון דבעל מום שהרי ל' פסל לעיל דקאמר אין נכנס קומץ עליהם ואי פליגי אי' במנחת צבור לכך נראה להר"מ דרש להא שמעתא דצבור אינו ע"ז קאמר רב יוסף לרב פפא מי לא עסקינן דאפילו נזדה בצבור וא"כ אינו יכול לסר צבור שאני אבל לעולם דקאמר רב אדא דזאת אומרת קאי שפיר. תר"ת: [ט] לשון אחר ארבע שמאליה תרי כו' וחד בעשיר שלא תאמר כו' אישהו נמי בימין ותרי כו' שני כתובין הבאין כאחד דא' כתב חד הוא בא בעלמא נמי שמאליה ואין כו' דהא מכלהו שמעינן יתנים לא: [יא] הני לישני לא כו' כאחד שבתלמוד אין דומין לאלו כו' דאי הוה ניחא למילף מינייהו כו' כתיבי אינם שני כתובין הבאים כאחד אלא כו' כל הגך יתירא אלפינן כאן גילה לך כף שמאליה אבל כו' דאי למילף מהבא שמאליה: [יב] דדרשת כל שמאלית השתי בפרשת מצורע דדרש נמי על בהן ידו והשאר נמחק: [יג] ידענא דעל בהן ידו: [יד] הדם ואומר ר"י כיון דלא ידענן בכנחות אלא דגמרי מזבחים ריו לבא מן הדין להיות כנדון וכי היכי דאינו מקבל הכא בכנחות ה"ה בכנחות דלקטיר מקומץ עליהם אבל בזבחים לא דלקמן איכא קרא לאמור שירים עוד פי' הר"ר חיים נ"ע דיתור קרא דמנחה שהיתה כבר מגלה לנו לומר כן דאל"כ לשתוק מינה המילא ידענא דפסול דהוי כמי נטמא. תר"ת: [טו] תהא כזבח ס"א ובזבח אם נשתייר בזית בשר ושרף אם הרם הנ' בכנחות הינא דנשתייר מקטיר הקומץ עליו: [טז] אחר מיעוט. גליון וד"ל דאין זה פירוש דא"כ בטלת בכל התורה מיעוט אחר מיעוט אלא וראי נמבהה לימר שלא נעשה לא קו"ח ולא דבר אחר. תר"ת ארבע שמאליות כתיבי חד לגופיה שמאליה ולא יתנים ושני לגלויי בעלמא דב"מ דאמר קב אינו אלא ימין ושלישי לגלויי דלא נימא אין מיעוט אחר מיעוט. אלא לרבות ורביני' דכיון דאיצטריך לגלויי על השנים דלא נימא מיעוט אחר מיעוט א"כ הוי השלישי כמי צריך לגופיה והו"א מה כאן שמאליה אף בעלמא שמאליה איצטריך שלישי לגלויי על השנים אבל השתא דמיב רבינו ש"ם דדרשינן מינה כאן שמאליה דא"כ לשתוק קרא מינה דבינו ורש"י מי' כו' ג' לשונות וכולם קשים להבין: הקטנה בקנטרס אדרבה מהרי קראי דא"ה אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות איצטריך שלישי לומר שמצורע בשמאל ורבינו לומ' מה כאן שמאליה אף בעלמא נמי שמאליה ותירץ דכיון דבתיב השלישי וגילה לנו דתרי קראי קמאי לא למיעוט אחר מצמה נמנינו אלו שני המסוקים חד בעני וחד בעשיר לגופיה לומר שמאליה ולא יתנים ומן השלישי הו"א מה כאן שמאליה אף בעלמא שמאליה אבא הכתוב הרבינו לגלות שלא נדרוש כך אלא כאן שמאליה הא כל מקום שמאליה אין אחר שמאליה ואימא אדרבה מה כאן שמאליה אף בעלמא נמי שמאליה ארבעה שמאליה כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר אמר ליה ר' ירמיה לרבי זירא על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב [יא](בשמן דמצורע עשיר) למה לי דהא

דמתחילה היו כל השירים נותרות מן הקומץ וכשחסרו שירים היו הנותרים שירי שירים: **שיתיה כבר**. בשעת הקומץ היתה שלימה אע"פ שחסרה בין קמיצה להקטרה קרינא ביה והנותרת מן המנחה פליגא [יב] ר' יצחק מדזעירי. ל"א שהיתה כבר בשעת הקטרה והכי משמע והנותרת מן המנחה שהיתה שלימה כבר בשעה שעשו אלו שירים יאכלו אהרן וכניו ואבל לא יאכלו אותם שירים ממנה חסירה והיינו דזעירי ומשמעות דורשין אל כף האהרן השמאלית כאן מלאכת הא כל מקום שנאמר כף אינו אלא ימין והא מיבעי ליה לגופיה שמאלית אחרינא כתיב ואימא אין [יג]מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות שמאלית אחרינא כתיב כאן שמאלית ואין אחר שמאלית ואימא אדרבה מה כאן שמאלית אף בעלמא נמי שמאלית ארבעה שמאלית כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר אמר ליה ר' ירמיה לרבי זירא על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית דכתיב [יג](בשמן דמצורע עשיר) למה לי דהא

תורה אור השלם

1. והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי: ויקרא ב ט

2. והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי: ויקרא ב ב

3. ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר:

ויקרא ט יז

4. ולקח הכהן מלא השמן וצק על כף הכהן השמאלית: ויקרא יד טו

הגהות הב"ח

(א) נב' ומאן דפסל נ"ב אלא מנחה שחסרה כין קמיצה לקטרה: (ב) רש"י ד"ה במנחת נסכים וכו' לא יזרוק הדם הס"ד: (ג) ד"ה מ' לא שקקין מלינתה דלעיל נמי בעומר ודאמר ר"ל אין מקטירין וכו' הפנים הס"ד ואח"כ מ"ם מסלתה מלא עשרון כמו: (ד) ד"ה שיתה כבר וכו' אינה ניכיה הס"ד ואח"כ מ"ם בשמאל כו' כן כתיב אחר יחודיר קומץ לאוך הכלי: (ה) ד"ה שמאלית וכו' נמי אצל עשיר: (ו) ד"ה אלא מדסתיג וכו' ליכא לאקשויי דסא מדכתיב כולהו שמעינן מינה יתנים לא דאם לא כן לכ' הני:

שיטה מקובצת (המשך)

חיכת בימין נמחק ומה"ר כאן שמאלית מראצטריך הכא למשרי שמאלית מכלל דכל הני דאלמא יתנים הס"ד ואח"כ לגופיה שמאלית ולא יתנים ובעלמא בין שמאלית בין יתנים הס"ד ומה"ר שמאלית אחרינא כתיב בה בעשיר הס"ד: [ח] אחר מיעוט דתרוייהו שמעינן: [ט] בעני ואי משום מיעוט: [י] ארבע שמאלית כתיבי תרי בעני ותרי בעשיר חד לגופיה שמאלית ולא יתנים וחד לכאן שמאלית ולא אחר מראצטריך למשרי הכא וחד לגלויי עליהן כו' שלא תאמר כו' אישהו

[א] (נרגלה לל"ל לגלות מנים כגון מי' מן המנחה מחה שפרש לעל נגי קנה ויוהרים מן המנחה שפרשו שמן המנחה וכו').

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com